

KEVÄTKAUSI ALKAA VILKKAANA

Teologisen instituutin kevätkausi on alkanut vauhdikkaasti. Opiskelijat ovat jälleen täytäneet salit eri kursseilla, joissa käsitellään niin kristinopin kuin Raamatunkin pääaiheita. Leif Nummelan ohjelmassa on keväällä Raamatun punainen lanka -sarja. Siinä käydään läpi Raamatun sisällön pääaiheet 1. Mooseksen kirjasta Ilmastyskirjaan. Opetusta täydentää Timo Eskolan luentosarja Uuden testamentin sanomasta.

Toisena suurena aihepiirinä on kevään aikana dogmatiikan eli uskonopin sarja. Sen puitteissa tarkastellaan kaikkia dogmatiikan pääkohtia. Luennot sopivat hyvin kauden ohjelmaan, sillä kuten toisaalta tästä lehdestä nähdään, STI on julkaisemassa luterilaisen dogmatiikan yleisesitystä. Olli-Pekka Vainion kirja Chemnitzin teologiasta tarjoaa oivan välineen uskonopin pääkohtien opiskeluun.

TEOLOGISET OPINTOPÄIVÄT ONNISTUIVAT MAINIOSTI

STI on vuosittain järjestämässä teologisia opintopäiviä tammikuussa Kauniaisten Raamattuopistossa. Tänä vuonna tapahtumasta jäivät mieleen erityisesti tohtori Martin Goldsmithin eläväiset luennot lähetysteologiasta. Hän kuvasi monessa luennossaan juutalaisen kulttuurin erityispiirteitä, jotka eroavat selvästi länsimaisesta perinteestä.

Oman haasteensa nykyiselle teologialle ja myös filosofialle asetti puolestaan professori Tapio Puolimatka, joka kritisoi tapaamme perustella tietoaamme. Puolimatka muistutti, että jokaisen väitteen – vaikkapa kristinuskoa kritisoivan väitteen – lähtökohtana on uskomus. Siksi teologian erityisluonnetta koskevan keskustelun tulisi olla pohdintaa uskomusten välillä. Vain näin voidaan löytää tasapainoinen suhtautuminen teologiaan tieteen keskellä.

KIRJAT

UUSI KIRJA KIERKEGAARDISTA

Teol. tri Olli-Pekka Vainio, joka viime vuonna toimi instituutin määräaikaistutkijana, on julkaissut oivaltavan yleisteoksen Sören Kierkegaardin ajattelusta, ”Ihmiseksi tuleminen – Sören Kierkegaardin teologia” (Kirjapaja). Kierkegaard ei ole helpoimpia tutkimuskohteita, sillä hänen teoksensa ovat monimutkaisia ja usein perin taiteellisia. Olli-Pekka on kuitenkin onnistunut löytämään uuden näkökulman Kierkegaardin kirjoituksiin.

Kierkegaardia nimitetään usein eksistentialistiksi. Häntä pidetään Raamatusta irtautuvan teologian oppi-isänä ja kokemuspohjaisen uskonnon esitaistelijana. Olli-Pekka tasapainottaa tätä kuvaa kirjassaan ja toteaa, että Kierkegaard näyttää olleen innokas luterilainen saarnaaja. Hänen kirjojensa omaperäisyys selittyy sillä, että hän käytti lähes aina salanimeä. Näitä salanimiä oli monia, ja kirjat kuvaavat aina jonkun tietyllä tavalla ajattelevan ihmisen näkemyksiä. Ne eivät siten edusta Kierkegaardin omia näkemyksiä, vaan ovat ikään kuin saarnan välineitä.

Teologina Kierkegaard näyttää olleen melko konservatiivinen. Hän moitti usein ”dosentteja”, jotka pyrkivät vääristämään Raamatun sanoman ja muuttavan sen elämänfilosofiaksi. Kierkegaard itse mietti Jumalan valtaisuuruutta ja ihmisen pienuutta Jumalan edessä. Hän on kärsimyksen teologi. Mutta kärsimys ei ole epätoivoa, vaan se johtaa pelastuksen todellisuuteen Kristuksen yhteydessä.

Timo Eskola

